

gelyset i forbindelse med politiets efterforskning og strafprocessuelle handlinger i øvrigt.

Derfor er vi som sagt tilfredse med, at regeringen nu også på baggrund af Retsplejerådets betænkning lægger op til at lovregulere området her, men vi har i lighed med andre partier en række betænkeligheder, som jo ikke mindst er opstået, efter at vi har set på de høringssvar, som er indkommet. Derfor kan jeg heller ikke i dag meddele partiets endelige stillingtagen til lovforslaget som sådan.

Det, som helt konkret volder os store problemer, er især spørgsmålet om enrumsanbringelse, hvor vi har svært ved at se, at man ikke ved praktiske foranstaltninger kan undgå den situation, at man anbringer børn i enrum.

Derudover, og det bliver så en mere generel betragtning, er vi også meget optaget af det såkaldte samspil med de sociale myndigheder, eller man kunne også sige det mere præcist: Hvor når bliver det mere en opgave for de sociale myndigheder end en politimæssig opgave?

Det kan jo også berøre en række af de enkelt-elementer, der er i selve lovforslaget, hvordan det bliver skruet sammen, men vi mener, at det er helt afgørende i lovforslaget at få de sociale myndigheder og selvfølgelig også i vid udstrækning forældrene med ind i billedet, for vi har altså den opfattelse, at den kriminelle lavalder skal være, hvor den er, og at børn under den kriminelle lavalder, der begår kriminalitet eller medvirker til det, først og fremmest skal søges hjulpet, men også mærke en konsekvent indstilling fra samfundets side via de sociale myndigheder.

På den baggrund vil jeg på Kristendemokraternes vegne tilsige deltagelse i et udvalgsarbejde, hvor vi går til bunds i nogle af de spørgsmål, som altså især er rejst i høringssvarene.

Det er et vigtigt lovforslag, som vi har for os, og uanset udgangspunktet fra regeringens side har været at søge hjemmel til den nuværende praksis, så synes jeg under alle omstændigheder, at vi skylder hinanden at gå de enkelte elementer i lovforslaget meget nøje efter i sømmene.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Dalggaard som ordfører.

Når hr. Per Dalggaard først får ordet nu, er det, fordi – det kan jo være noget menneskeligt – han ikke var til stede, da det var hans tur. Det er Præsidiets beskedne forsøg på konsekvenspædagogik, at ordførere, der ikke er til stede, kommer sidst i rækken.

Per Dalggaard (DF):

Mange tak, hr. formand, jeg skal forsøge at være til stede her i salen på passende tider fremover.

Dette lovforslag er et af den slags, som tidens tendens desværre har medført et behov for. Det er yderst beklageligt, at samfundet og i denne sammenhæng forældrene ikke har mere kontrol over deres børn.

Selv om mine udsagn her nu vil skabe opstand på venstrefløjen, så er det desværre en kendsgerning, at langt den største gruppe unge, som dette forslag vil ramme, er børn af fremmed herkomst, også selv om de er født i Danmark, og netop den kendsgerning gør hele problematikken endnu værre, idet man må formode, at deres forældre ikke opdrager dem til respekt for den samfundsmodel, som vi har. Den kriminalitetsrate, disse unge udviser, har nogle skræmmende perspektiver for den kriminelle udvikling i Danmark i de kommende år, men selvfølgelig gælder forslaget alle unge under den kriminelle lavalder.

KL 12.40

Dansk Folkeparti beklager, at det er nødvendigt at fremsætte et sådant forslag, men vi politikere bliver nødt til at reagere på den virkelighed, vi oplever ude i samfundet, og dette forslag er et skridt i den rigtige retning.

Jeg har tidligere udtalt fra denne talerstol, at det efterhånden burde få økonomiske konsekvenser for de forældre, som har kriminelle børn, dels ved at man pålægger forældrene en tvungen terapi, dels ved at udgiften til denne for en stor dels vedkommende skal betales af nogle af de sociale ydelser, som forældrene opnår. Det synes vi ville være en rimelig ordning.

Dansk Folkeparti er således enig i sigtet med loven og finder dens ånd og bogstav passende for vor tid.

Jeg vil ikke undlade at nævne, at Dansk Folkeparti længe har haft et ønske om at sænke den kriminelle lavalder til 12 år med det formål at kunne gennemføre en straffesag mod disse unge. Samtidig har vi talt om, at der burde oprettes en ungdomsdomstol, hvor sådanne unge kunne få advokatbistand. De har selvfølgelig ret til i en sådan ungdomsdomstol at få en professionel forsvarer til deres sag.

Jeg husker i øvrigt også, at vores statsminister i nytårstalen fremførte, at kriminelle handlinger også for denne aldersgruppe skulle få nogle konsekvenser. Så tanken om en form for lavere kriminel lavalder ligger jo heller ikke regeringen fjært.